

az igazságtalan. Ez nem azonos azzal, mint ha a szerző saját téves előítéletének megfelelő, nem a valóságnak megfelelő világot ábrázol. Verne Nabja olyan, mintha a feketék születésüknél fogva alacsonyabb intellektuális képességekkel rendelkeznének, ami Verne korában sem felelt meg a valóságnak, akkor sem, ha ezt akkor még nem lehetett biztosan tudni.

Éppen az, hogy egy ennyire rokonszenves és kitűnő szerző hiszi ezt, mutatja, hogy mennyire nehéz, talán lehetetlen lehetett abban a korban nem azt a meggyőződést vallani, hogy a fehér ember a teremtés csúcsa. És ilyenformán igaza lehet Boldizsárnak abban, hogy talán pár évtized múlva a HARRY POTTER-ben is meg lehet majd találni jelen korunk decentrációs hiányosságait. Hiszen nem arról van szó, hogy öncélú módon kíméletlenül le akar-nék számolni régi korok remekműveivel. De az időbeli távolság megkönnyíti, hogy rálásunk bizonyos jelenségekre. Mintha a szél lassan lefújná a homokot és a port, jobban, éle-szben kiütözköznék a jellegzetes vonások.

Fischer Eszter

A HOLMI POSTÁJÁBÓL

A *Holmi* júniusi számában jelent meg „Márkus Edith” Ottlik Gézához intézett tréfás levele. A bal kézzel írott, gyerekmódban készült és helyesírási hibákkal teli levelet Nemes Nagy Ágnes írta. Egyébként más alkalommal is küldtünk becsapós, ugrató leveleket Ottliknak. Még az ISKOLA A HATÁRON írása alatt, 1957 végén Ottlik elkezdett egy frissen kapott, vadonatúj angol lexikont böngészni, napokig bújta: sok minden más mellett nagyon érdekelte, hogy az angolok mit és hogyan írnak forradalmunkról. Akkor Bölöni s. k. aláírású és Vigh Józsefné kedvességéből le is pecsételt alkotóházi levelet írtam neki: amíg nem folytatja az írást, összes könyvét, lexikonját az alkotóház elkobozza tőle. Ottlik dührohamot kapott – majd nevetésünkre rájött a turpisságra.

(Egyébként az ISKOLÁ-ról az első cikket én írtam 1958 februárjában egy kedves tapolcai újságíró kérésére, EGY REGÉNY SZÜLETÉSE címmel. Idén ősszel jelenik meg ez az írás TÚL SOK IRODALOM!? című kötetemben.)

Lengyel Balázs

A folyóirat a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma,

a Nemzeti Kulturális Alapprogram

és a Soros Alapítvány

támogatásával jelenik meg

